

عنوان مقاله:

بررسی نقش گردشگری شهری در توسعه پایدار شهرها

محل انتشار:

اولین همایش ملی جغرافیا، شهرسازی و توسعه پایدار (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

رسول ملکی نظام آباد - دانش آموخته دکترای تخصصی (Ph.D) جغرافیا و برنامه ریزی شهری

محمدتقی معصومی - عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اردبیل

خلاصه مقاله:

همانگونه که مناظر طبیعی چشم انداز زیبایی را به تصویر می کشند، آثار باستانی و تاریخی نیز هویت هر شهر و منطقه را تبیین می کنند. این دو مقوله به ظاهر جدا از هم از مهمترین فاکتورهای جذب گردشگری شهری محسوب شده و باعث رونق گردشگری و نهایتاً سبب توسعه شهرها می گردند. از طرف دیگر رشد روزافزون و شتابنده صنعت گردشگری موجب شده که بسیاری از صاحب نظران، قرن بیست و یکم را قرن گردشگری بنامند. اهمیت گردشگری به عنوان پدیده ای نوین، از ابعاد مختلف اقتصادی، سیاسی، اجتماعی- فرهنگی و زیست محیطی قابل بررسی است. سازمان جهانی گردشگری، تعداد گردشگران بین المللی در سال 2020 را افزون بر 1600 میلیون نفر پیش بینی کرده است. رشد گردشگری در این سطح، فرصت ها و تهدیدهایی برای محیط، جوامع و تعامل بین آنها به همراه خواهد داشت که یکی از مهمترین راهکارهای حفظ گردشگری، رو آوردن به گردشگری پایدار است. حفظ محیط زیست یکی از اصول اصلی گردشگری پایدار است که به پایداری شهرها نیز می انجامد زیرا ضمن رفع نیازها و خواسته های نسل فعلی، نیازهای نسل آینده را نیز مد نظر دارد. از این رو مراجع ملی و محلی باید اشکالی از گردشگری را که به حفظ منابع و پرهیز از آلوده سازی محیط توجه بیشتری دارند، مقدم شمرده و ترویج کنند. تحقیق حاضر سعی دارد تأثیرات مثبت و منفی صنعت توریسم را در پایداری شهرها و توسعه پایدار شهری و منطقه ای از جهات مختلف اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی مورد مطالعه قرار داده و در حد توان به ارائه راهکارهای مناسب در بهره گیری از صنعت توریسم در پایداری شهرها و نهایتاً توسعه پایدار شهرها بپردازد.

کلمات کلیدی:

گردشگری شهری، توسعه پایدار، شهرپایدار، گردشگری پایدار، اقتصاد شهری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/265860>

